

צו הרחבה בדבר השתתפות המעביד בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה

לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957

בתוקף סמכותי לפי סעיף 25 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957¹, אני מצווה כי תורחב תחולתן של הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי, מיום ט"ו בשבט התשע"ד (16 בינואר 2014) בין נשיאות הארגונים העסקיים, בשם הארגונים המאוגדים בה, לבין הסתדרות העובדים הכללית החדשה, האגף לאיגוד מקצועי, שמספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים הוא 7063/2014 (או 7001/2014) וכי ההוראות האמורות, כמפורט בתוספת, יחולו מיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) על כל העובדים והמעבידים בישראל למעט עובדים במפעלים מוגנים כאמור בסעיף 17(א) לחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987².

תוספת

ההוראות המורחבות

מס' הסעיף בהסכם

2. שיעור החזר הוצאות הנסיעה מיום 1.1.2014 יהיה עד 26.40 ש"ח ליום עבודה.
3. כל עובד הזקוק לתחבורה כדי להגיע למקום עבודתו, זכאי לקבל ממעבידו השתתפות עד המכסימום האמור בסעיף 2, בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה בעד כל יום עבודה בפועל שבו השתמש בתחבורה כדי להגיע למקום עבודתו.
4. הוצאות הנסיעה ייקבעו לפי מחיר נסיעה מוזל באוטובוס ציבורי או כרטיס מינוי חודשי מוזל ממקום מגורי העובד למקום עבודתו, על יסוד כרטיס הנחה של מספר נסיעות, אם קיים כרטיס הנחה כזה.
5. עובד הנזקק לנסיעה ביותר מאוטובוס אחד כדי להגיע למקום עבודתו, זכאי להשתתפות מעבידו בהוצאות הנסיעה בגבולות הסכום הנקוב בסעיף 2 גם בעד הנסיעה הנוספת, אם הוא חייב לנסוע באוטובוס השני שלוש תחנות עירוניות נוספות לפחות כדי להגיע למקום עבודתו. האמור בסעיף זה כפוף לאמור בסעיף 2 לעיל.
6. החזר ההוצאות לא ישולם למי שמוסע לעבודה על חשבון המעביד או מטעמו; מוסע העובד לכיוון אחד בלבד (לעבודה, או ממנה) יהיה זכאי עד למחצית הסכומים הנ"ל.
7. עובד הנעדר מעבודתו מסיבה כלשהיא אינו זכאי להחזר הוצאות נסיעה בעד תקופת היעדרותו.

כ"ח באדר ב' התשע"ד (30 במרס 2014)

(חמ 107-3-ה1)

נפתלי בנט
שר הכלכלה

¹ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

² ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.